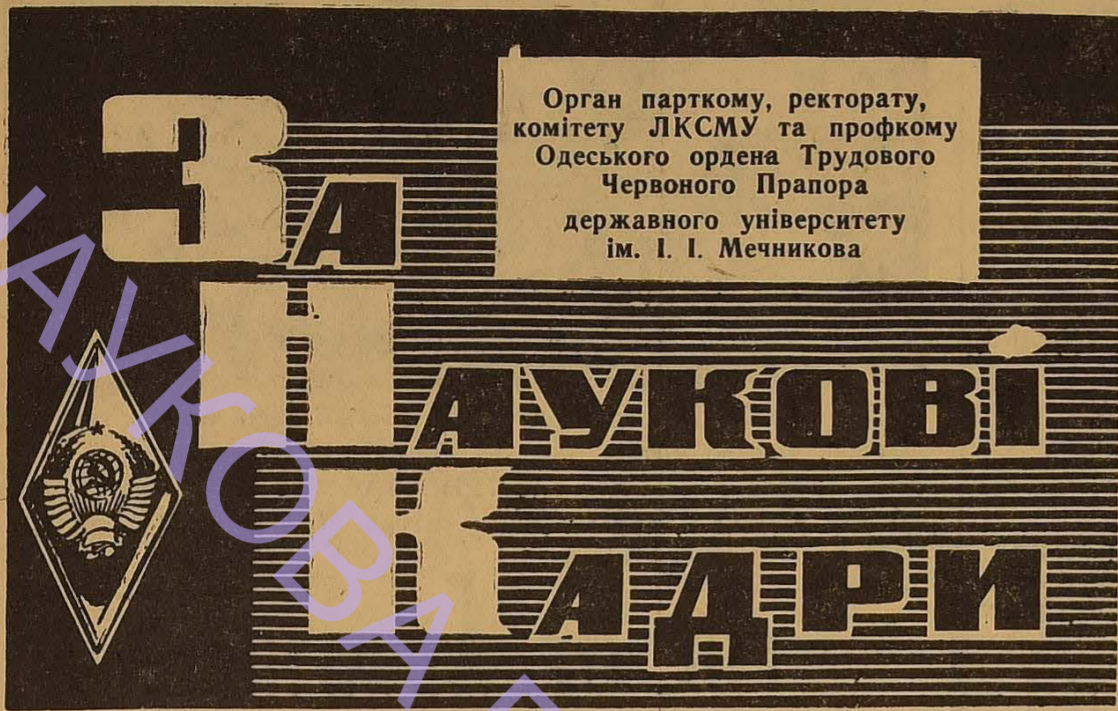

складаємо сесію відмінно!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ
XXXIV

№ 22 (933)
12 ЧЕРВНЯ
1968 р.

Ціна 2 коп

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО 50-РІЧЧЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ!

Крокує літня сесія і по історичному факультету. Студенти складають заліки, іспити, захищають курсові роботи. А студенти-випускники звітують перед Державною екзаменаційною комісією.

НА ФОТО: студент шостого курсу О. КОРНЄЄВ (стоїть) складає державний іспит з історії КПРС.

НЕ ЗАТРИМУВАТИСЬ НА СТАРТІ

ЙДЕ СЕСІЯ. Підбиваються підсумки піврічної праці, перевіряються знання студентів, їх ставлення до навчання, їх вміння працювати.

Фізичний факультет. Яких успіхів домоглися його студенти?

Спочатку про першокурсників. Більшість з них отримала залік з усіх дисциплін, що складалася. Деякі мають по одному-два нескладених заліки, а от Л. Лихацький, О. Мойса, Ф. Шумак та М. Смирнова не склали жодного. Справи у них досить таки сумні. Треба, очевидно, чекати, що скоро їх прізвища появляться в наказі ректора...

У багатьох студентів другого курсу погані справи з основами радіоелектроніки — 24 особам не зараховано цю дисципліну. І їм треба серйозно замислитись над тим, як далі будувати свою роботу, якої тривалості мусить бути їх робочий день, щоб викроїти час для підготовки до заліку і з цього предмету.

Студентам цього курсу М. Петрову, В. Зелінській, І. Терно, А. Грінбергу та Т. Сіріцовій особливо слід подумати над своїм становищем, бо ж у них по тричотири заліки не складено.

Третьокурсники-фізики дружно склали залікову сесію та іспит з іноземної мови. На іспиті переважна більшість студентів одержали добрі та відмінні оцінки.

А четвертокурсники теж не затримались на старті. Вони добре захистили курсові роботи і склали заліки. От тільки Кондрацьку треба підтягнутися і піти в ногу з курсом. Студентам же факультету В. Соколову, Г. Ваценко, М. Потьомкіну і В. Фімушкіну треба докласти максимум зусиль, щоб ліквідувати прогалину і в знаннях, і у заліковій відомості.

П'ятикурсники складають державні іспити та захищають дипломні роботи. Хай щастить їм у їх звітах перед державою.

Л. ШВИДЧЕНКО.

ВІДЗНАЧЕНІ НАГОРОДАМИ

В СЕРЕДИНІ травня 1968 року відбувся огляд-конкурс наукових робіт студентів вузів Центрального району м. Одеси. На конкурс студенти університету подали 50 робіт.

За рішенням журі районного огляд-конкурсу 14 студентам нашого вузу присуджено перші премії, 8 — другі і 15 студентам — треті премії.

За успіхи, досягнуті в науково-дослідній роботі, та в зв'язку з 103-ю річницею з дня заснування нашого університету наказом ректора відзначена нагородами велика група студентів.

Грамотами та цінними подарунками (наручними годинниками) нагороджені студенти, які одержали перші премії на огляді студентських наукових робіт вузів Центрального району, а саме: Петряєва, Мірошниченко, Асеева, Бондарчук, Рясик, Веннікова, Резнік, Коваль, Кривуль-

ченко, Неізнаний, Старостіна, Шлапак, Бутвіна, Ковальчик,

Грамотами та путівками до спортивно-оздоровчого табору нагороджені студенти, які одержали другі премії на огляді-конкурсі: Думніч, Копилова, Кіщенко, Червенков, Бикова, Григораш, Садлій, Смиктіна.

Грамотами та цінними подарунками відзначені студенти, які одержали треті премії на районному огляді-конкурсі, а саме: Таунбеншлак, Головатий, Глибишин, Колпак, Кравченко, Скрипченко, Павлова, Матяш, Осауленко, Красеха, Іванов, Бойко, Конюшенко, Дроздов, Федчук.

Цим же наказом ректора почесними грамотами нагороджені такі студенти університету: Орлов, Ткаченко, Шубін, Перамот, Паршакова, Сікун, Волоніць, Косолапова, Єсаулов, Кодо, Овчинников, Мельник, Фукс, Резін, Позігун, Висовіна, Шумакова, Васолаєв.

ПОДОРОЖ ДО СЕВАСТОПОЛЯ

МИНУЛОГО року переможці змагання за право називатися кращою академгрупою імені 50-річчя Великого Жовтня були премійовані морською подорожжю до міста-героя Севастополя. Однак, через ряд причин в 1967 році здійснити цю подорож не вдалося. Вона відбулась нещодавно.

В подорож на теплоході «Кара-Даг» вирушили пере-

можці змагання — студенти чотвиртого курсу геолого-географічного факультету (група географів), група хіміків-органіків, другокурсники-юристи — всього 120 осіб.

В місті-герої Севастополя наші студенти відвідали Панораму, Діораму, Малахів Курган, познайомилися з історичними пам'ятниками.

Подорож пройшла прекрасно і принесла багато радощів студентам.

В. ЦАПОК,
студент другого курсу юридичного факультету.

ПОМІТНІ УСПІХИ

СТУДЕНТИ першого курсу українського відділення філологічного факультету склали залік з німецької мови. Задоволені студенти, задоволена й викладач Олена Іванівна Росіна. Ми бесідуємо з нею в опустілій аудиторії.

— Студенти прийшли до мене, — розповідає викладач, — з слабкою підготовкою. Працювати доводилось багато їм, і мені з ними, але зараз я з задоволенням можу сказати, що вони досягли помітних успіхів.

Добре потрудилися і студенти третього курсу українського відділення. На заліку, який відбувся кілька днів тому, вони показали глибокі знання і добре орієнтувалися навіть в складних питаннях лексики.

Прізвища кращих? — Валя Пугачова, Надя Тищенко, Валя Чернявська, Оля Стропова, Аня Горпинич, Світлана Ковтанюк та багато інших третьокурсників.

КРАЩИМ — ПРЕМІЇ

СТУДЕНТИ філологічного факультету А. І. Панькова, Л. П. Стацишина та В. А. Жук наказом ректора університету премійовані місячною стипендією. Премії вони одержали за відмінні показники в навчанні, активну участь у громадській та спортивній роботі.

ПІД КОНТРОЛЕМ

мас

В КВІТНІ на партійних зборах університету обговорювалась робота групи народного контролю. Збори визнали діяльність народних дозорців загалом задовільною, ефективною.

Після зборів робота групи народного контролю стала ще жвавішою. Так, нещодавно відбулось засідання групи, на якому обговорювались результати останніх перевірок на деяких ділянках роботи нашого колективу. Особисто йшла мова про наслідки перевірки виконання госпдоговірних наукових тем співробітниками біологічного і геолого-географічного факультетів.

Співробітники цих факультетів успішно працюють над виконанням запланованих тем і замовці не мають до них претензій. Однак, народні дозорці звернули увагу на те, що на біологічному факультеті госпдоговірних тем виконується надто мало, а теми, які виконуються на геолого-географічному факультеті, не зовсім рентабельні.

На цьому ж засіданні обговорювалось і питання, пов'язане з поліпшенням навчання на вечірніх відділеннях факультетів нашого університету.

Група народного контролю звернула увагу на те, що деканати, кафедри ще недостатньо приділяють уваги організації роботи студентів-вечірників, запропонувало ряд заходів в цьому напрямку.

А. МОСКАЛЕНКО.

Наш расчет на Таню Калиту не оправдался: ее уволили из штата горничных. Строеву же долгое время не удавалось установить связь с Еленой Мазаник.

И вдруг в конце сентября сорок третьего года мне показали «Пинскую газету», в которой сообщалось, что в Минске убит гаулейтер Белоруссии Кубе. В газете был помещен огромный некролог, рассказывалось о пышных похоронах, о прощании Гитлера у гроба своего приближенного.

Мы были в недоумении. Кто выполнил акт возмездия? Подробности этой операции я услышал из уст ее исполнительницы. Но прежде, чем о них рассказать, надо сделать экскурс к некоторым событиям прошлого.

ПЕРВЫЕ недели Великой Отечественной войны. Ожесточенные сражения у стен столицы Белоруссии. Фашисты захватили Минск, но не покорили город. Он и в развалинах оставался живым, гордым, сражающимся. В нем продолжала активно действовать подпольная городская партийная организация.

В фашистской Германии на пост генерального комиссара Белоруссии срочно подбиралась «достойная» кандидатура. Претендентов оказалось много, но Гитлер назначил на эту должность своего сподвижника, доктора философских наук генерала Вильгельма фон Кубе. Ему Гитлер пообещал после окончания войны отдать Белоруссию в полное личное распоряжение.

В Минск Кубе прибыл в августе сорок первого года и поселился с семьей в здании генерального комиссариата, на углу улицы Интернациональной и площади Свободы. Крепкое телосложение, подтянутость, легкая походка и здоровый цвет лица делали его моложе своих 56 лет. Правда, возраст его несколько выдавала большая лысина, которую он закрывал боковым зачесом светлых волос. Глубоко посаженные злые глаза устранили

Продовження. Поч. в № 21

В. ЦВЕТКОВ

Возмездие

окружающих. Он чем-то был похож на Гитлера. Сотрудники гебитскомиссариата боялись встречаться с ним. Нередко офицеры получали от рейхскомиссара крепкие пощечины.

Вторая жена Кубе, бывшая актриса, тридцатилетняя Анита, была олицетворением семейного счастья. За непродолжительную совместную жизнь она подарила Кубе трех мальчиков. Изящная, с черными глазами, правильными чертами красивого лица и пышными светлыми волосами, она по сути была маленьким зверьком, ненавидящим все русское, советское.

Кубе возглавил созданное гитлеровцами военно-административное управление. Власть его была неограниченной. И в своей отвратительно чудовищной злобе Кубе использовал эту власть для «умиротворения» непокоренных. С первых же дней его гаулейтерства за ним потянулись кровавые следы.

В борьбе с партизанами он использовал все средства: в леса засылались шпионы из числа сотрудников гестапо, службы безопасности, СС, создавались ложные партизанские отряды, штабы, центры, изыскивались провокаторы с целью проникновения в подпольную Минскую партийную организацию. Но ликвидировать партизанское движение Кубе был не в силах. Как разливающаяся в половодье река, партизанское движение ширилось изо дня в день.

После сталинградской катастрофы Кубе стал бояться и за свою жизнь. Он приказал спешно готовить новое здание под комиссариат и изолированное помещение для семьи. Его пугали появлявшиеся в городе листовки о

продвижении советских войск, взрывы немецких воинских эшелонов, работа тайных радиостанций.

Рейхскомиссар был недоволен службой безопасности. Однажды, когда у него на приеме находился начальник СД группенфюрер генерал-лейтенант полиции Готтберг, вновь принятая служанка гебитскомиссара услышала его крик. Гаулейтер был раздражен и грозен. Неприятным каркающим голосом он кричал:

— До каких пор, господин группенфюрер, в городе будут продолжаться беспорядки? Не думаете ли вы, что это вас не касается?

— Ваше превосходительство, приняты радикальные меры к ликвидации подпольной коммунистической организации.

— Неоднократно слышал ваши заверения! А что вы на это скажете? — в протянутой руке гаулейтера трепетал небольшой листок, на котором типографским способом было напечатано обращение к населению города о саботаже фашистских властей.

— Возможно последняя, ваше превосходительство. Человек, о котором вы знаете, действует успешно. Нам удалось обезвредить десятки подпольщиков.

Речь шла о провокаторе, пробравшемся в подпольную областную партийную организацию.

— Привлекайте одних, уничтожайте других, но действуйте решительнее. Обстановка меняется, и только беспощадная расправа с коммунистами может укрепить наше положение.

Лена Мазаник все это слышала, стоя около двери кабинета гаулейтера с чашкой кофе, и не решалась войти...

В МАЕ сорок третьего года намечался переезд комиссариата в новое здание, расположенное на углу улиц Карла Маркса и Красноармейской. Для семьи Кубе подготовили здание на улице Энгельса, почти примыкавшее к комиссариату.

Кубе тщательно отбирал обслуживающий персонал. В его штате находились люди из разных стран, оккупированных Германией. Теперь при переезде в новое помещение, весь персонал, обслуживающий Кубе и его семью, вновь подвергался проверке. Особенно тщательно проверялась домашняя прислуга и лица белорусского происхождения. Лена Мазаник в штат домашней прислуги не попала. Она должна была остаться официанткой казино в старом здании гебитскомиссариата.

«Как же быть? — размышляла Лена. — Ведь я получила задание во что бы то ни стало перейти в служанки к Кубе и переехать вместе с семьей в новое помещение?». Она стала часто ходить на прогулки с маленьким Вилли, любимцем Кубе, брала с собой Гарольда и Петера, угощала их сладостями и не рассказывала Аните об их шалостях. Ей хотелось, чтобы дети к ней привязались.

— Вы будете зачислены в штат прислуги, если при переезде на новую квартиру не разобьете посуду и не испортите картин, — ответил гаулейтер на просьбу Лены взять ее горничной семьи.

Кубе посоветовался с женой. Анита положительно отозвалась о девушке. Больших усилий стоило Лене добиться такой похвалы от высокомерной избалованной немки.

И вот Лена сама стала аккуратно упаковывать награбленные гебитскомиссаром ценности. В день переезда она руководила погрузкой, садилась в кузов машины и на руках держала редчайшие экземпляры хрусталя, фарфора, картин.

Далі буде.

обставинах спроби створити обласні партійні центри на Україні в 1906—1909 роках, а потім в 1912—1914 рр. і 1915—1916 рр., не мали успіху.

В. І. Ленін весь час вів рішучу боротьбу за організацію обласних центрів у Росії, в тому числі і на Україні. В січні 1912 р. на VI (Празькій) партійній конференції, під час Краківської і Поронінської нарад ЦК РСДРП, в листах місцевим організаціям В. І. Ленін рекомендував більшовикам не ослабляти роботу по створенню обласних центрів. Так, в листі від 3(16) квітня 1912 р. Київському комітету РСДРП В. І. Ленін писав: «Треба неодмінно створити Обл. ком-ти (або просто групи довірених агентів), зв'язані з нами, для кожної області. Без цього все нетривке».

Після Лютневої буржуазно-демократичної революції нова історична обстановка створила необхідні сприятливі умови для успішного завершення напруженої тривалої боротьби за створення обласних комітетів на Україні, як і в інших національних окраїнах Росії. Саме про це і говорив В. І. Ленін на VII (квітневій) конференції РСДРП(б).

В липні 1917. р на обласних конференціях більшовиків у Киє-

ві і Харкові було створено перші два обласні партійні центри — Південно-Західний і Донецько-Криворізький.

2 жовтня 1917 року ЦК РСДРП(б) за пропозицією В. І. Леніна звернувся до Київських більшовиків з листом, в якому було поставлено завдання створити в Одесі Південний партійний центр.

Жовтневі дні 1917 року на Україні переконливо показали, що відсутність єдиного партійного центру значно затруднила організацію і керівництво боротьбою за владу Рад на Україні.

18 грудня 1917 року ЦК РСДРП(б) за пропозицією Леніна підтримав ініціативу київських і полтавських більшовиків про створення всеукраїнського партійного центру, а також схвалив рішення обласного з'їзду більшовиків Південно-Західного краю з цього приводу (з'їзд відбувся 3—5 грудня в Києві). І з'їзд Рад України і проголошення Української Радянської Республіки створили сприятливі умови для розгортання боротьби за створення Всеукраїнського партійного центру.

Велика напружена підготовча робота привела до скликання Таганрозької наради більшовиків

України 19—20 квітня 1918 року, яка прийняла рішення скликати Всеукраїнський партійний з'їзд. Довідавшись про це рішення, В. І. Ленін сказав: «Це давно треба було зробити».

3 травня 1918 р. Пленум ЦК РКП(б) за пропозицією В. І. Леніна схвалив рішення про скликання Всеукраїнського партійного з'їзду, а також зобов'язав ЦК РКП(б) подати Оргбюро для підготовки з'їзду всебічну допомогу. ЦК РКП(б) зважаючи на те, що на Україні провести з'їзд через жорстокий окупаційний режим було неможливим, запропонував провести з'їзд в Москві.

Напередодні з'їзду В. І. Ленін прийняв групу відомих більшовицьких діячів України — делегатів В. Затонського, М. Скрипника, Е. Квірінга, Я. Гамарника, М. Майорова та інших. В. І. Ленін обговорив з ними найважливіші питання роботи з'їзду, уважно вислухав делегатів, дав ряд цінних порад. Тепла, щира розмова з В. І. Леніном тривала понад дві години. Вона дала можливість делегатам правильно розібратись у складній обстановці, по-марксистськи підійти до вирішення основних завдань з'їзду.

ПЕРШИЙ з'їзд КП(б)У відбувся 5—12 липня 1918 року в

Москві в умовах суворої конспірації, щоб не давати Німеччині приводу обвинувачувати Радянський уряд у порушенні Брестського миру. В. І. Ленін, як глава Радянського уряду, природно, не міг взяти участі в роботі з'їзду, але ленінські ідеї і думки панували на з'їзді, делегати обрали В. І. Леніна почесним головою з'їзду. З'їзд вирішив всі питання в ленінському дусі, прийняв рішення — об'єднати більшовицькі організації в Комуністичну партію більшовиків України — складову і невід'ємну частину РКП(б).

Утворення Комуністичної партії України було великою перемогою ленінської національної політики на Україні.

Воно мало велике значення для організації і керівництва визвольною боротьбою трудящих мас України, яка вже влітку 1918 року стала набирати масового характеру. Зразу ж після першого з'їзду КП(б)У почався загальний страйк залізничників України, а в ряді районів — відбулись повстання селян проти окупантів і гетьманщини. В. І. Ленін, оцінюючи обстановку на Україні в липні 1918 р., говорив: «...більшовизм на Україні став свого роду національним рухом».

КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ— П'ЯТДЕСЯТ

КОМУНІСТИЧНА партія України, яка склалась і оформилась на ленінських ідеологічних, організаційних, тактичних і теоретичних принципах, за 50 років пройшла славний шлях боротьби і перемог. Вона завжди була вірно заповітам великого Леніна.

На всіх історичних рубежах — в роки громадянської війни і боротьби за створення СРСР, в період соціалістичного будівництва, в тяжкі роки Великої Вітчизняної війни і нині, в умовах успішного комуністичного будівництва, Комуністична партія України виступає бойовим авангардом українського народу, його провідною і керівною силою, бойовим загоном Комуністичної партії Радянського Союзу.

Український народ пишається своїм славним дітищем — Комуністичною партією України і новими зверненнями зустрічає її славне 50-річчя.

Доцент П. ВОРОБЕЙ.

НА МОРСЬКІЙ ХВИЛІ

В ГОСТЯХ НА ЛАЙНЕРІ «ІВАН ФРАНКО»

НА ПРОТЯЗІ чотирьох років гордо проносить далекими морями прапор Радянської держави океанський лайнер «Іван Франко». Ціком природним було прапнення організаторів Франківської наукової конференції нашого університету, коли лайнер опинився на якийсь час в Одеському порту, провести на борту судна заключне засідання.

Теплого сонячного дня приходило великою групою викладачів і студентів в порт. Наче нам на зустріч грає оркестр. Але ні — в нього інша вродлива нагода. Це прийшов польський учбовий вігильник «Дар Поможна». Відбувається зустріч молодих моряків двох дружніх держав.

Лайнер «Іван Франко» і на стоянці живе напруженим життям. Вже починається посадка радянських туристів з Запоріжжя, які мають рушати на судні в двотижневий туристський рейс. Одразу вражають велетенські розміри лайнера — ліфтом підіймаємось на четвертий поверх, де в кінозалі має відбутись наше засідання.

Університетських гостей вітає перший помічник капітана Ф. В. Виноградов і передає головування авторові цих рядків.

З першою доповіддю виступає доцент І. М. Дузь. Його тема — образ Івана Франка в українській поезії. Скільки наших радянських поетів присвятили великому Коменяреві натхненних і вдячних рядків, який пишній вінок поетичної слави сплели йому своїми віршами!

Наступна доповідь кандидата філологічних наук Валентини Марцинкевич — доцента інституту інженерів морського флоту — присвячена популяризації твор-

чості Франка на сторінках дореволюційної одеської преси. Вже перший факт — надрукування саме в міській газеті першого перекладу твору Франка на російську мову — дає відчуття місця Одеси в пропаганді творів Франка.

Про постановки п'єс Франка на одеській сцені в радянський час розповідає у своєму виступі вчителька одеської школи № 116 Галина Темірова.

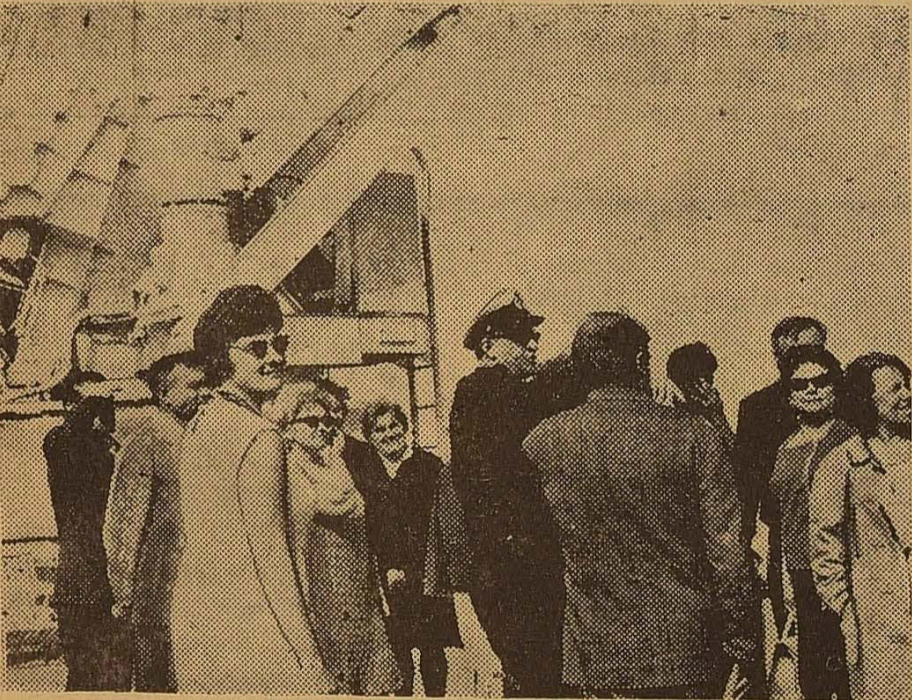
Доповіді в кінозалі закінчено, але далі починається ще одна — поза його межами, яка триває години зо дві, якщо не більше. Старший пасажирський помічник капітана В. О. Курсіков розповідає нам про лайнер «Іван Франко» та його морехідні якості, про найцікавіші події й пригоди, що трапляються під час рейсів. І водить нас, водить приміщеннями й коридорами судна, намагаючись все показати й пояснити — від капітанської рубки до суднового лазарету.

А цікаві ж пригоди — запиши якусь із розповідей і, здається, готова морська новела.

Ми щиро вдячні нашому розповідачеві і висловлюємо надію ще зустрітись на борту судна. Наступного року в Одесі відбудуватиметься чергова республіканська Франківська конференція — одне з її засідань треба буде провести на борту лайнера «Іван Франко». Хай літературознавці з усієї республіки познайомляться з цим прекрасним судном!

А. НЕЗВІДСЬКИЙ,
професор, доктор філологічних наук.

НА ФОТО: учасники засідання знайомляться з лайнером «Іван Франко». Фото В. МІЛЄШКО.

УВАГА!

Відкрита передплата на такі видання:
«ІСТОРІЯ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ МАТЕМАТИКИ»,
в 4-х томах з видачею першого та другого томів.

«ІСТОРІЯ РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ»,
в 4-х томах з видачею першого та другого томів.

«ІСТОРІЯ ФИЛОСОФИИ В СССР»,
в 5-ти томах з видачею першого тому.

«УКРАЇНЬСЬКА РСР
В ПЕРІОД ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ»,
в 3-х томах.

«УКРАЇНЬСЬКА РСР
У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ 1941—1945 рр.»,
в 3-х томах.

Передплату можна оформити в магазині передплатних видань. Адреса магазину: вул. Радянської Армії, № 49/51.

ВИ ВТОМИЛИСЬ?

УСМІХНІТЬСЯ!

СТУДЕНТИ ПРО СЕБЕ

Студент схожий на пароплав: на мілину сідає сам, а знімають його з мілини — буксиром.

* * *

Шпаргалка — не дельфін, «потопаючому» студенту не допоможе.

* * *

Відповідай, друже, без шпаргалки — менше буде додаткових питань.

* * *

На іспити студент повинен приходити, маючи при собі лише ручку, папір та... голову.

КОМПЛЕКС ПОЛНОЦЕННОСТИ

Весь комплекс полноценности студента можно наблюдать только на экзаменах. Это поистине ослепительное по своей красоте зрелище. К великому сожалению, излюбленный прием — плач, прерываемый восклицанием: «Профессор, спросите еще чего-нибудь», — в последнее время стал редко приводить к успеху.

Это удручающее обстоятельство заставило автора заняться разработкой новых вариантов.

ВАРИАНТ № 1

(Смотрите на преподавателя глазами, «раскрытыми в мир»).

— Что с вами, Иванова?

— У меня, знаете ли, сегодня свадьба...

(Голосом нежным и трогательным, как Ия Саввина в фильме «Дама с собачкой»).

— Ах, вот оно что, поздравляю!

— Спасибо, я так волнуюсь... (как Ия Саввина).

— Ну зачем же волноваться, берите билет, садитесь.

— Что вы! Я лучше постою.

— Зачем же стоять, садитесь.

— Спасибо, вы такой добрый (как Ия Саввина).

— Первый вопрос. Теория относительности Эйнштейна (безразлично какой вопрос).

— Спасибо, такой легкий вопрос, но мне почему-то хочется плакать.

— Да что с вами, голубушка?

— У меня, знаете ли, сегодня свадьба, и я так волнуюсь...

— Ах, да-да-да. Ну попробуем второй вопрос...

— Спасибо, я и на второй не отвечу (как Ия Саввина).

— Гм... А кто ваш будущий муж?

— Он, как и вы, физик (химик, лирик, смотря что сдаете). Все говорят, очень способный физик.

— Он вас готовил к экзамену?

— Да... мы с ним, собственно, и подружались, потому что оба любим физику (как Ия Саввина).

— Ну тогда вот хоть третий вопрос.

— Я только одного боюсь, чтобы брак не помешал мне любить физику.

— Все зависит от вас...

— Если я сегодня получу двойку, в заге не пойду... Кому я такая нужна?

— Ну, это вы напрасно... успокойтесь... все будет хорошо.

— Я надеюсь на вас!

— Хорошо-хорошо, я вам поставлю удовлетворительно.

КАК СДАТЬ ЭКЗАМЕН.

ТРИ ВАРИАНТА, ПРЕДЛОЖЕННЫЕ ЮМОРИСТОМ

— За что? (Своим голосом).

— Но выше я вам не могу поставить.

— А вы попробуйте! (Не своим голосом).

—...?!!

— Профессор, больше всего я боюсь, чтобы брак не помешал мне любить физику (как Ия Саввина).

(И т. д., пока не получите «отлично»).

ВАРИАНТ № 2

(Вы простодушнейший, наивнейший человек на свете).

— Молодой человек, вы не знаете ничего.

— Кто бы мог подумать? (Маленькая пауза)... А я вас помню.

— Что вы говорите!

— Да.

— После вчерашней консультации?

— Нет, с раннего детства, когда я был совсем малюсеньким и вы меня на коленях качали.

— Ну почему-то я не помню этого.

— Ну как же! Еще отец все время спрашивает: «Почему Леня не зайдет?».

(Надо обязательно знать, как зовут преподавателя).

— Интересно...

— Очень!

— Как ваша фамилия?

— Иванов. Отца зовут Николай

Петрович.

— Не помню.

— Вы с ним учились вместе.

— Где?

— В первом классе.

— Может быть, может быть...

— Вот и я думаю...

— Что?

— Может быть? (Протягивает зачетку).

— Иванов?

— Иванов.

— Ну, хорошо, берите еще один билет.

— А вдруг ребятам не хватит?

— Я о них сам позабочусь.

— Да?

— Да.

НА ЭКЗАМЕНАХ

ПРОФЕССОР (после іспиту):
— Молодий чоловіче, ви забули в столі свою шпаргалку.
СТУДЕНТ (посміхаючись):
— Профессоре, це вже не моя шпаргалка!

* * *

ПРОФЕССОР:
Візьміть оцю лінзу, покажіть фокус і визначте фокусну віддадь.

СТУДЕНТ:
Даруйте, професоре, я прийшов складати екзамен, а не якісь там фокуси показувати!

ВАРИАНТ № 3

(Старайтесь казаться человеком искренним)

— Вы удивительно бездарны или поразительно ленивы.

— Двойка?

— Да.

— Спасибо! Спасибо, Олег Михайлович!

— За что?!

— Ну как же! Меня теперь из института выгонят!

— Раньше надо было думать! И вообще... Позовите следующего.

— Как я в институт-то поступил? Молодой был, ну друзья и подбили.

— Значит, вы жалеете, что поступили в институт?

— А вы нет? Не надо, Олег Михайлович, душой кривить. Человек рожден, чтобы жить! А мы здесь мозги ломаем.

— Значит, не хотите ломать?

— Не хочу.

— Скатертью дорога.

— Спасибо. У нас на курсе таких, как я, много. Узнают, что вы одобряете, тоже бросят.

— Почему вы решили, что я одобряю?!

— А как же... Пять дней назад уж как я умолял профессора Мишкина: «Отпустите». «Нет, — говорит, — я знаю, ты умница, только тебе дурь в голову ударила, но не думай, что потрафлять этому буду. Я тебя силой заставлю институт кончить». И поставил пятерку. Ну разве это друг? Разве это наставник?

— То-то и оно...

— Я к ректору, а тот говорит: «Правильно Мишкин поступил. Настоящий педагог!»

— Конечно, правильно.

— Вот вам и доверься. Последняя надежда рухнула... Видимо, придется доучиться...

— А ты как думал... щенок? Иди, пять!

Так от года к году, шлифуя старые и обогащаясь новыми вариантами, вы подойдете к защите диплома. Специалист из вас получится, мягко говоря, — «ни богу свечка, ни черту кощера». Но это ли повод для огорчений?

А. ГРУШКИН.
(«Неделя», № 23).